

ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี สำหรับนิสิตครู (ระยะที่ 1)

EFFECT OF USING AN INSTRUCTIONAL MODEL EMPHASIZING KNOWLEDGE AND MORAL FOR STUDENT TEACHERS (PHASE I)

ผู้วิจัย สุनीย์ เหมะประสิทธิ์¹

Sunee Haemprasith
sunee_hae@hotmail.com

ศุภวรรณ สัจจพิบูล²

Suppawan Satjapiboon

วันเพ็ญ ประทุมทอง³

Wanphen Pratoomtong

รังรอง สมมิตร⁴

Rungrong Sommitr

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสำหรับนิสิตครูใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และกลุ่มเดียวทดสอบหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกแบบเจาะจง(Purposive sampling) คือ นิสิตครูหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 3 และ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ศษ 111 จิตสำนึกและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ปว 103 การเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศษ 331 วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ และ ศษ 421 วิธีวิทยาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดจรรยาบรรณวิชาชีพครู แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพ เกณฑ์การประเมินโครงการ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบอัตนัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลวิจัยพบว่า

1. นิสิตครูมีคะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครูหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01ทั้งรายด้านและภาพรวม

2. นิสิตครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี จะมีทักษะการทำงานเป็นทีมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%) ทักษะการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%) มีคะแนนผลงานโครงการ/โครงการ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%) และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ย 73.45 % ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (60%) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. นิสิตที่เจตคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสำหรับนิสิตครู จะมีทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ คะแนนผลงานโครงการ/โครงการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาค ไม่แตกต่างกัน แต่มีคะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสำหรับนิสิตครู ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ โครงการ/โครงการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจรรยาบรรณวิชาชีพครู

^{1,2,3}อาจารย์ประจำสาขาวิชาการมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ABSTRACT

The research objectives were to study the effects of using Instructional Model Emphasizing Knowledge and Moral for Student Teachers. The design of this research was one group pretest-posttest design and one group posttest only design. The samples were undergraduate student teachers who studied in year 1, 3, 4 in education program and registered in ED111 Consciousness and Ethics for Teacher Profession, CE103 Young Children's Play, ED331 Methodologies for Creating Integrated Learning and ED421 Methodologies for School-Based Curriculum Development courses in second semester of academic year 2014. The instruments were lesson plans, a teacher professional ethics test, a teacher profession attitude test, a criteria of teamwork skills, a criteria of learning management skills, a criteria of projects and an achievement test. The results revealed that:

1. The scores on teacher professional ethics among the students who were taught through the Instructional Model Emphasizing Knowledge and Moral in each aspect and over all aspects were significantly higher than before at the .01 level.

2. The scores on teamwork skills, learning management skills and project among the students who were taught through the Instructional Model Emphasizing Knowledge and Moral were higher than the criterion (70%) and the learning achievement (73.45%) was higher than the criterion (60%).

3. The scores among the students with the differences in attitudes on the teacher profession who were taught through the Instructional Model Emphasizing Knowledge and Moral possessed the skills on teamwork, learning management together

with the scores on projects and the achievement test were no significantly different. However, the scores on the area of teacher professional ethics were significantly different at the .01 level.

Keywords : Instructional Model Emphasizing Knowledge and Moral for Student Teacher, Team Work Skills, Learning Management Skills, Project, Learning Achievement, Teacher Professional Ethics

บทนำ

สังคมของโลกในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไร้พรมแดน ทำให้เกิดความร่วมมือและการแข่งขันกันสูงส่งผลให้ต้องเตรียมคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงเกิดแนวคิดในการพัฒนาคนและการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมคนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะหลัก 3 ทักษะ คือ 1) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skill) ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่ การคิดวิจารณ์ญาณและการแก้ปัญหา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม 2) ทักษะด้านกรู้โลกในระบบดิจิทัล (Digital Literacy) ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่ การรู้สารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อ การรู้เทคโนโลยีและสารสนเทศ และ 3) ทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Career and Life Skill) ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การนำตนเอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม ความสร้างผลผลิต/ผลงาน และภาวะผู้นำ/ความรับผิดชอบ (P21. 2015: online) ประเทศที่มีพลเมืองที่มีคุณภาพก็จะมีคุณภาพการจัดการศึกษาสูง และคุณภาพจัดการศึกษาที่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นหลัก ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรให้ความสำคัญกับสถาบันผลิตครู และจากการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการ

เป็นที่เลี้ยง (mentoring) นิสิตครูให้แก่คณาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 26-30 สิงหาคม 2556 ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสมรรถนะที่สำคัญของนิสิตครู ประกอบด้วย 10 สมรรถนะ ได้แก่ 1) เจตคติที่ดีและความศรัทธาต่อวิชาชีพครู (positive attitude and faith in teacher professional) 2) คุณธรรม จริยธรรม จรรยา มารยาท (morality and integrity) 3) ความสามารถในการสื่อสารและการแสดงออก (communication/ expression skills) 4) ความสามารถในการปรับตัวและการมีความยืดหยุ่น (adaptation skills and flexible) 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT skills) 6) ความสามารถในการจัดการแบบบูรณาการ (integrated management skills) 7) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (teamwork skills) 8) ความสามารถในการเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน (Kalayanamitra skills) 9) ความสามารถในการทำวิจัย (research skills) และ 10) ความสามารถในการนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติวิชาชีพ (application skills) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 6) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสำหรับนิสิตครู พบว่า สามารถยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ในด้านความสามารถทางวิชาการได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ ความสามารถในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (กนิษฐา เชาว์วิวัฒนกุล. 2553: 237; ชนสิทธิ์ สิทธิ สูงเนิน 2553: 273; แสงเดือน เจริญฉิม และกนิษฐา เชาว์วิวัฒนกุล. 2555: online; รสริน เจริญไธสง และสำลี ทองธิว. 2556:

32; และพรทิพย์ ไชยโส. 2556: 3-4) และนฤมล ไชยสถาน เคราะห์ (2550: 28) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา พบว่าควรประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรมประจำตัว คุณธรรมจริยธรรมเพื่อความสำเร็จของการประกอบอาชีพและคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคมส่วนรวมและได้ให้ข้อเสนอแนะว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) ควรประกาศนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนที่มุ่งเน้น “ความรู้คู่คุณธรรม” มุ่งให้มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในทุกรายวิชาที่สอนและควรส่งเสริมการวิจัยด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตนักศึกษาด้วยซึ่งการที่จะส่งเสริมและพัฒนาให้นิสิตครูมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะดังกล่าว อาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและวิชาชีพควบคู่ไปกับจริยธรรมคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพครู

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสำหรับนิสิตครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

1. จรรยาบรรณวิชาชีพครู (ด้านคุณธรรมจริยธรรม)
2. ทักษะการทำงานเป็นทีม (ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ)
3. ทักษะการจัดการเรียนรู้ (ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้)
4. โครงการ/ โครงการ ซึ่งเป็นผลงานของนิสิตครู(ด้านทักษะทางปัญญา และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ)
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ด้านความรู้)

สมมติฐานการวิจัย

- 1) นิสิตจะมีคะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครูหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี สูงกว่าก่อนเรียน
- 2) นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีจะมี
 - 2.1) ทักษะการทำงานเป็นทีมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%)
 - 2.2) ทักษะการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%)
 - 2.3) มีคะแนนผลงานโครงงาน/ โครงการผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%)
 - 2.4) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาคไม่ต่ำกว่า C (ไม่ต่ำกว่า 60%)
- 3) นิสิตที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสำหรับนิสิตครู จะมีทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ ผลงานโครงงาน/โครงการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจรรยาบรรณวิชาชีพครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตครูหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1, 3 และ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ศษ111 จิตสำนึกและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ปว103 การเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศษ331 วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ และ ศษ421 วิธีวิทยาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตครูหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1, 3 และ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ศษ111 จิตสำนึกและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ปว103 การเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศษ331 วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ และ ศษ421 วิธีวิทยาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2557 ได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นจำนวน 112 คน จากกลุ่มนิสิตครูที่ลงทะเบียนเรียนกับคณะผู้วิจัย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) ซึ่งใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design และ One group posttest only design โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับนิสิตครูด้วยแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครูและแบบวัดจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. ดำเนินการทดลองสอนโดยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีกับนิสิตครูคณะผู้วิจัย ดำเนินการทดลองเป็นเวลา 1 ภาคเรียน ระหว่างทดลองคณะผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความรู้คู่ความดี ซึ่งจะสอดแทรกคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยใช้กรณีศึกษา การเล่าผ่านประสบการณ์จริง พร้อมทั้งสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ การทำโครงงาน/โครงการ โดยให้นิสิตครูมีอิสระในการเลือกเรื่องและเลือกกลุ่ม ในทุกงาน นิสิตครูจะต้องนำเสนอผลงานร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนการเรียนรู้อย่างกัลยาณมิตร โดยคณะผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์การให้คะแนน แบบแยกองค์ประกอบ (Analytic rubric scoring)

3. เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับนิสิตครูด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ปลายภาคเรียน ของแต่ละวิชาและแบบวัดจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 1-3 ด้วย t-test for dependent samples, one group t-test และ One-way ANOVA ตามลำดับ

สรุปผลวิจัย

1) นิสิตครูมีคะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครูหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งรายด้านและภาพรวม ปรากฏดังตาราง 1

2) นิสิตครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีจะมีทักษะการทำงานเป็นทีมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%) ทักษะการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%) มีคะแนนผลงาน

โครงการ/โครงการ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%) และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ย

73.45% ซึ่งสูงกว่า 60% ปรากฏดังตาราง 2

3) นิสิตครูที่เจตคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสำหรับนิสิตครู มีทักษะการทำงานเป็นทีมมีทักษะการจัดการเรียนรู้ คะแนนผลงานโครงการ/โครงการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาคไม่แตกต่างกัน แต่จะมีคะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 1 การเปรียบเทียบคะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนิสิตครูก่อนและหลังได้รับการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี จำแนกเป็นรายด้านและภาพรวม

จรรยาบรรณวิชาชีพครู	ก่อน	หลัง	t	p
	\bar{X} (S.D.)	\bar{X} (S.D.)		
1. จรรยาบรรณต่อตนเอง	3.58(0.33)	3.81(0.26)	10.09**	.000
2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	3.39(0.44)	3.66(0.29)	9.16**	.000
3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	3.55(0.44)	3.81(0.26)	7.94**	.000
4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	3.57(0.45)	3.73(0.37)	5.77**	.000
5. จรรยาบรรณต่อสังคม	3.30(0.66)	3.70(0.41)	8.08**	.000
รวม	3.46(0.41)	3.77(0.22)	10.17**	.000

ตาราง 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้คะแนนผลงานโครงการ/โครงการ และคะแนนสอบปลายภาค ของนิสิตครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด จำแนกรายด้านและภาพรวม

สิ่งที่ประเมิน	\bar{X}	S.D.	t	p
ทักษะการทำงานเป็นทีม	16.43	1.67	82.83**	.000
1. การมีส่วนร่วมของสมาชิก (TW1)	4.58	.68	17.02**	.000
2. การวางแผน (TW2)	3.89	.43	9.84**	.000
3. บทบาทหน้าที่ (TW3)	4.10	.75	8.47**	.000
4. การรับฟังความคิดเห็น (TW4)	3.86	.50	7.75**	.000
ทักษะการจัดการเรียนรู้	15.87	1.99	66.39**	.000
1. การออกแบบกิจกรรม (LM1)	3.96	.76	6.50**	.000
2. ความคิดสร้างสรรค์ (LM2)	4.29	.74	11.43**	.000
3. ความสมบูรณ์ของผลงาน (LM3)	3.62	.62	2.13*	.035
4. การนำเสนอ (LM4)	3.99	.72	7.26**	.000
ผลงานโครงการ/โครงการ	16.26	1.42	96.34**	.000

1. เนื้อหาสาระ (PJ1)	3.92	.79	5.70**	.000
2. ความคิดสร้างสรรค์(PJ2)	3.60	.73	1.42	.158
3. คุณค่า(PJ3)	4.02	.46	11.99**	.000
4. ความตรงต่อเวลา(PJ4)	4.73	.58	22.44**	.000
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29.38	4.23	65.40**	.000

ตาราง 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ผู้ผลงานโครงการ และคะแนนสอบปลายภาคของนิสิตครูจำแนกตามเจตคติต่อวิชาชีพก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี

การเปรียบเทียบ	n	\bar{X}	S.D.	F	p
1) ทักษะการทำงานเป็นทีม				2.40	.074
เจตคติต่อวิชาชีพครู:ระดับ 1 ดีมาก	27	14.33	1.37		
ระดับ 2 ดี	25	16.14	1.58		
ระดับ 3 ปานกลาง	43	16.26	1.73		
ระดับ 4 ไม่ดี	13	15.77	1.83		
2) ทักษะการจัดการเรียนรู้				1.42	.242
เจตคติต่อวิชาชีพครู:ระดับ 1 ดีมาก	27	15.17	2.23		
ระดับ 2 ดี	25	15.68	1.84		
ระดับ 3 ปานกลาง	43	16.49	1.74		
ระดับ 4 ไม่ดี	13	16.23	2.42		
3) คะแนนผลงานโครงการ/โครงการ				1.00	.397
เจตคติต่อวิชาชีพครู:ระดับ 1 ดีมาก	27	16.50	1.76		
ระดับ 2 ดี	25	16.09	1.31		
ระดับ 3 ปานกลาง	43	16.30	1.64		
ระดับ 4 ไม่ดี	13	15.54	1.05		
4) คะแนนสอบปลายภาค				.99	.399
เจตคติต่อวิชาชีพครู:ระดับ 1 ดีมาก	27	28.17	4.67		
ระดับ 2 ดี	25	27.50	3.76		
ระดับ 3 ปานกลาง	43	29.28	3.93		
ระดับ 4 ไม่ดี	13	28.15	4.86		
5) คะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครู				151.61**	.000
เจตคติต่อวิชาชีพครู:ระดับ 1 ดีมาก	27	3.94	.07		
ระดับ 2 ดี	25	3.61	.11		
ระดับ 3 ปานกลาง	43	3.12	.10		
ระดับ 4 ไม่ดี	13	2.72	.30		

อภิปรายผล

1) จากผลการวิจัยที่พบว่านิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี มีคะแนนจรรยาบรรณวิชาชีพครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01ทั้งรายด้านและภาพรวม ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการพัฒนาจากด้านในโดยเน้นการพัฒนาจิตใจและความคิดด้วยการวิพากษ์ตนเองอย่างใคร่ครวญมุ่งเน้นการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมหลากหลายที่เชื่อมโยงกับวิชาชีพและชีวิตจริงของผู้เรียน ดังที่วิจักษณ์พานิช (2550 : 18) ได้กล่าวถึงจิตตปัญญาศึกษาว่าเป็นกระบวนการของการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเข้าใจตนเอง ก่อให้เกิดความรู้ทางปัญญาที่เชื่อมโยงระหว่าง 3 ภาค คือ ภาคความรู้ ภาควิชาชีพและภาคจิตวิญญาณ การเรียนรู้เช่นนี้จำเป็นต้องเกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่สบาย เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ด้านใน เอาใจใส่จิตใจของผู้เรียนในทุกขณะ ซึ่งการเรียนรู้ตามแนวทางดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเอง การเข้าใจผู้อื่น และสรรพสิ่งอย่างลึกซึ้ง เกิดความรักเมตตา ความอ่อนน้อมถ่อมตนและการเกิดจิตสำนึกต่อส่วนรวม อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมและโลก ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับที่ วันทนีย์ นามสวัสดิ์ สิริวรรณ ศรีพหล และกัญญา ลินทร์ธนศิริกุล (2557: 1) ได้ทำการ ศึกษาผลการใช้จิตตปัญญาศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะความเป็นครู สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความตระหนักรู้ตนเองในคุณลักษณะความเป็นครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ หลังเรียนโดยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ความตระหนักรู้ตนเองในคุณลักษณะความเป็นครูหลังการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษาสูงกว่าของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ

จัดการเรียนรู้แบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษามีพฤติกรรมความเป็นครูขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพและจรรยาบรรณต่อสังคม

2) จากผลการวิจัยที่พบว่านิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดี จะมีทักษะการทำงานเป็นทีมทักษะการจัดการเรียนรู้คะแนนผลงานโครงการ/ โครงการ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (70%) และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 60% ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน คิด และลงมือปฏิบัติงานเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาผู้เรียนจึงเกิดการพัฒนาคำรู้และทักษะต่างๆ ตามเป้าหมายของงานวิจัย ดังผลการวิจัยของคาลิด และอาซีม (Khalid; & Azeem. 2012: 170) ที่ได้ทำการศึกษเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สรรคินิยมกับการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมเพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในบริบทของการฝึกหัดครู ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการสอนตามทฤษฎีสรรคินิยมมีผลการเรียนที่สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมเนื่องมาจากการสอนโดยใช้ทฤษฎีสรรคินิยมให้ความสำคัญกับนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้และการได้มาซึ่งความรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังมีความยืดหยุ่นในการทำกิจกรรมซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของธงชัย ช่อพฤษา (2554: online) ที่ได้ทำการศึกษาผลการใช้วิธีสอนด้วยการใช้กิจกรรมเชิงจิตตปัญญาศึกษามูลฐานการ ในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการจัดการศึกษาและ

การพัฒนาหลักสูตรผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรของนักศึกษาหลังการเรียนด้วยการใช้กิจกรรมเชิงจิตตปัญญาศึกษา บูรณาการในกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ยังให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีการแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์และสะท้อนความคิดเกี่ยวกับผลงานที่ทำอย่างสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนได้รับฟังแนวความคิดที่หลากหลายจากทั้งผู้สอนและเพื่อนนิสิต ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม และสามารถสร้างสรรค์งานที่มีคุณภาพได้ ดังผลการวิจัยของ อักซาล และ อิสมาน (Aksal, Altinay; & Isman. 2008: 558) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวสรวคินิยมที่สัมพันธ์กับทักษะการเรียนรู้และการถ่ายโยงความรู้ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้ตามแนวคิดสรวคินิยม โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น แฟ้มสะสมผลงานการทำงานกลุ่ม ฯลฯ ได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร การคิดเชิงเหตุผล และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับที่ ฮัสซัน (Hussain. 2012: 179) ได้ทำการศึกษาแนวการสอนแบบสรวคินิยมในระดับอุดมศึกษา โดยมีจุดประสงค์สำคัญเพื่อสำรวจนัยสำคัญของแนวการสอนแบบสรวคินิยมในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการตรวจสอบผลของการเรียนรู้ทางสังคมของผู้เรียน ผลการวิจัย พบว่าผู้เรียนมีความสุขในการทำงานร่วมกัน และมีความสนใจใคร่รู้ในการสร้างความรู้โดยสังเกตได้จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และการแสดงถึงความพร้อมในการที่จะเรียนรู้ตามแนวทางสรวคินิยม อีกทั้งยังพบว่าการทำงานอย่างร่วมแรงร่วมใจกันยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถ

ก้าวข้ามอุปสรรคด้านความอาย และการเก็บตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และพบว่าผู้เรียนมีความเป็นอิสระ และสามารถที่จะสร้างสรรค์โครงการวิจัยได้ อีกทั้งยังได้เรียนรู้จริยธรรม ทักษะทางสังคม และขนบธรรมเนียมปฏิบัติในกลุ่มอีกด้วย

3) นิสิตครูมีเจตคติต่อวิชาที่พหุครูแตกต่างกัน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีสำหรับนิสิตครูจะมีทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ คະแนนผลงานโครงการ/โครงการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาค ไม่แตกต่างกัน แต่จะมี คະแนนจรรยาบรรณวิชาที่พหุครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเจตคติต่อวิชาที่พหุครูเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการประกอบวิชาชีพ เพราะเจตคติของบุคคลคือความรู้สึกที่ส่งผลต่อการกระทำของบุคคลนั้น ดังนั้น ผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาที่พหุก็จะส่งผลให้บุคคลผู้นั้นปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และยึดถือปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน ดังที่ สิริอร วิชชาวุธ (2544: 199) ได้กล่าวไว้ว่าเจตคติต่องาน คือ ความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มของการกระทำที่มีต่องานซึ่งจะมีผลต่อระดับการทำงานของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิตยา กัณณิกภรณ์ (2553: 121) ที่ทำการศึกษาระดับปริญญาโท ประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิชาที่พหุครูมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตนเองตามแนวจรรยาบรรณวิชาชีพครู ในด้านวิสัยทัศน์ และด้านบุคลิกภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 อาจารย์ผู้สอนที่นำรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลฝึกปฏิบัติงานต่างๆ ด้วยตนเองพร้อมทั้งเรียนรู้ในการ

ทำงานร่วมกับผู้อื่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย

1.2 ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีในห้องเรียนผู้สอนควรปลูกฝังและสอดแทรกความตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพครูประกอบการบรรยายและอภิปราย และควรเตรียมกรณีศึกษา กรณีตัวอย่าง หรือสถานการณ์จำลองที่สอดคล้องกับประสบการณ์จริงในวิชาชีพครู และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมแบ่งปันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตครั้งเมื่อเป็นนักเรียน เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกฝังจิตสำนึกในวิชาชีพครู และเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและได้ฝึกปฏิบัติจริงภายในชั้นเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นการมอบหมายงานที่ฝึกปฏิบัติในห้องแต่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ กับงานในลักษณะของการศึกษาค้นคว้า หรือจัดทำเป็นโครงการและรายงาน ซึ่งอาจเป็นงานกลุ่ม คู่ และรายบุคคลขึ้นกับระดับความยากง่ายของงาน นอกจากนี้ผู้สอนต้องจัดเวลาให้นักเรียนนำเสนอผลงานกลุ่ม คู่ และเดี่ยวอย่างทั่วถึง และจัดให้มีการสะท้อน (reflection) โดยเพื่อนและอาจารย์ผู้สอน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และทัศนคติอย่างหลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นความรู้คู่ความดีกับตัวแปรอื่นๆ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขา ครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ เช่น ความสามารถ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การเห็นคุณค่าในตนเองและการเห็นคุณค่าผู้อื่น

2.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูมีผลต่อการเสริมสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพ ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยและแนวทางการเสริมสร้างเจตคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตครู

2.3 ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยการผสมผสานแนวคิดสรรคินิยม จิตปัญญาศึกษา และห้องเรียนกลับด้าน เพื่อพัฒนานิสิตครูให้สามารถนำตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา เชาวน์วัฒนกุล. (2553). การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอนและ
การทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (หลักสูตรและการสอน).
นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนสิทธิ์ สิทธิ สูงเนิน(2553). การพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับอาจารย์ผู้สอนในศูนย์เรียนรู้
โครงการมหาวิทยาลัยชีวิต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (หลักสูตรและการสอน). นครปฐม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธงชัย ช่อพุกษา. (2554). ผลการใช้วิธีสอนด้วยการใช้กิจกรรมเชิงจิตตปัญญาศึกษาบูรณาการในกิจกรรมการ
เรียนการสอน วิชาการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรสำหรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นปี ที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2558, จาก
http://eduweb.kpru.ac.th/project/research_52/research.html
- นฤมล ไชยสุคนธ์. (2550). แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาตาม
พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. เอกสารประกอบการเสวนาเรื่อง Symposium นำเสนอ
งานวิจัยเกี่ยวกับพระราชดำริในด้านการศึกษา วันที่ 6 กันยายน 2550 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์
2557, จาก http://grad.snru.ac.th/file_thesis1292473
- นิตยา กัณณิกากรณ์. (2553). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณ
วิชาชีพครูของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรทิพย์ ไชยใส. (2556). การพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการประเมินการ
เรียนรู้ของนิสิตครูเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2557, จาก [http://re-
ed.onecapps.org/ReEDFile/sym1507.pdf](http://re-ed.onecapps.org/ReEDFile/sym1507.pdf).
- รสริน เจริญใส และสำลี ทองอิ้ว. (2556, เมษายน – มิถุนายน). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการออกแบบการสอนอย่างไตร่ตรองเชิงวิพากษ์ของนักศึกษาครู. **วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร**. 15(2): 26-34.
- วันนีย์ นามสวัสดิ์ สิริวรรณ ศรีพหล และกัญญา ลินทร์นศิริกุล (2557, มกราคม – เมษายน). ผลการใช้จิตตปัญญา
ศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะความเป็นครูสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ.
วารสารวิชาการ. 8(1): 1-11.
- วิจักษณ์ พานิช. (2550). **เรียนรู้ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ การศึกษาดั่งเส้นทางแสวงหาทางจิตวิญญาณ**.
กรุงเทพมหานคร: สอนเงินมีมา.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2544). **จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์. (2557, มกราคม – มิถุนายน). การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภายใต้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาสำหรับนิสิตครูโดยการเรียนรู้แบบค้นพบ. **วารสารศรีนครินทร
วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**. 6(11): 199-211.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2555). **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2
(พ.ศ. 2551– 2565)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

แสงเดือน เจริญฉิม และกนิษฐา เซาว์วัฒนกุล. (2555). **รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู**. การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสนครั้งที่ 9.

Aksal, F. A. Altinay, Z. A.; & Isman, A. (2008). **A comprehensive look into the learners' transferable skills related to constructivist Approach**. World Applied Sciences Journal. 4 (4): 558-567.

Haemapasith, Sunee; & et.al. (2015). **Development of an instructional model emphasizing knowledge and moral for student teachers (Phase I)**. Presented poster in The 1st Srinakharinwirot University International Conference on Education (SWUICE2015), September 11-12, 2015 at Prof.Dr.Saroj Buasri Innovation Building, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand. p. 57,142-144.

Hussain. (2012). **Use of constructivist approach in higher education : an instructors' observation**. Creative education. 3 (2): 179-184.

Khalid, A.; & Azeem, M. (2012). **Constructivist vs traditional : effective instructional approach in teacher education**. International journal of humanities and social science. 2(5): 170-177.

Partnership for 21st Century Learning (P21). (2015). **Framework for 21st century learning**. Retrieved February 10, 2014, from http://www.p21.org/storage/documents/docs/P21_Framework_Definitions_New_Logo_2015.pdf.